

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10So/49/2016
Identifikačné číslo spisu: 3113230885
Dátum vydania rozhodnutia: 20.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3113230885.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa S. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., právne zastúpeného JUDr. Pavlom Čičmancom, Centrom právnej pomoci v Trenčíne určeným advokátom so sídlom v Trenčíne, Bavlárska 312/9, proti odporkyňi Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o výšku invalidného dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 15Sd/67/2014-108 zo dňa 21. marca 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 15Sd/67/2014-108 zo dňa 21. marca 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 25.09.2013 v spojení s rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 21.01.2014 a odporkyňi nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že odporkyňa rozhodnutím zo dňa 25.09.2013 priznala navrhovateľovi invalidný dôchodok dňom 03.01.2013 v sume 44 € mesačne podľa § 70 ods. 1 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov. Následne rozhodnutím zo dňa 21.01.2014 zvýšila sumu invalidného dôchodku 01.01.2014 na 55 €. Po podaní opravného prostriedku, v ktorom navrhovateľ namietal ustálenú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (ďalej len „MPSVZČ“) vo výške 55 %, odporkyňa znova preskúmala zdravotný stav navrhovateľa posudkovým lekárom ústredia so sídlom v Trenčíne, ktorý v posudku z 01.08.2014 uviedol, že výsledná MPSVZČ je určená na maximálne možnej hranici a predstavuje 55 %. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľa považoval dorzalgiu LS riešenú operačne - kapitola XV, oddiel E, položka 4 písmeno b) - 45 % podľa prílohy č. 4 k zákonu - so zvýšením percentuálnej miery poklesu o 10 % za ostatné zdravotné postihnutie. V doplnku k posudku z 26.11.2015, ktorý bol vykonaný na základe pokynu súdu, bol opakovane deklarovaný záver o 55 % MPSVZČ s tým, že zdravotný stav navrhovateľa bol objektívne zdokumentovaný, nie sú rozdiely medzi závermi odborných

vyšetrení a ich posúdením.

Krajský súd z vykonaného prieskumu dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. V posudzovanej veci príslušné posudkové komisie dostatočne posúdili aj na základe vlastných vyšetrení zdravotný stav navrhovateľa. Všetky posudky sú náležite po stránke medicínskej zdôvodnené a v zásadných otázkach si vzájomne neodporujú. V súčasnosti zdravotný stav navrhovateľa neodôvodňuje iný záver, než aký prijali posudkové komisie pobočky a ústredia odporkyne, v ich posudkoch sa nevyskytli žiadne závažné rozpory, ktoré by bolo potrebné odstraňovať. Spochybňovanie objektívnosti posudkových lekárov odporkyne zo strany navrhovateľa nepovažoval súd za opodstatnené. Uviedol tiež, že pri zhoršení zdravotného stavu navrhovateľa nie je vylúčená možnosť opakovaného posúdenia jeho zdravotného stavu a nového určenia MPSVZČ.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 v spojení s ustanovením § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľ nebol úspešný a odporkyňa sa v zmysle § 250k O.s.p. trovy konania nepriznávajú.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie, pretože má za to, že rozhodnutie je nesprávne. Namietal, že krajský súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na rozhodujúce zistenie skutočností v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p. Záver posudku o 55% MPSVZČ podľa jeho názoru nezodpovedá jeho reálnemu zdravotnému stavu. Hoci súdu predložil záznamy o dlhodobej liečbe chronických bolestí na oddelení chronickej bolesti v Trenčíne, posudkový lekár ich nedostatočne zohľadnil pri určovaní MPSVZČ. Preto spochybnil nezaujatosť posudkového lekára a žiadal posúdenie zdravotného stavu nezávislým lekárom zo zoznamu súdnych znalcov, čomu ale krajský súd nevyhovel. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že odvolacie dôvody nepovažuje za opodstatnené. Navrhovateľ neuviedol žiadne také nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia zadovážených v tomto konaní. Skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľa boli dostatočne ozrejmené príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia, sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj inou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Závery napadnutého rozhodnutia považuje za vecne správne a dostatočne doložené vykonaným dokazovaním, preto navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozsudok krajského súdu a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O. s. p.) a ide o rozsudok, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 O. s. p. v spojení s § 250s O. s. p.), dospel jednomyseľne k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 20.06.2017 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie rozsudku krajského súdu, preto primárne, v medziach odvolania, preskúmal odvolací súd rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutia odporkyne, a to najmä z toho pohľadu, či krajský súd správne posúdil ich zákonnosť.

Ako vyplýva z obsahu spisu, odporkyňa prvým preskúmaným rozhodnutím zo dňa 25.09.2013 podľa § 70 ods. 1 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. a podľa čl. 52 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia priznala navrhovateľovi

od 03.01.2013 invalidný dôchodok v sume 44,00 € mesačne, rozhodnutím z 21.01.2014 postupne zvýšený od 01.01.2014 na sumu 55 € mesačne. Rozhodnutie bolo vydané na základe Lekárskej správy z 12.06.2013, ktorá tvorí prílohu rozhodnutia a podľa ktorej je navrhovateľ invalidný s MPSVZČ 45 % s dátumom vzniku invalidity 03.01.2013 za rozhodujúce zdravotná postihnutie zaradené v prílohe č. 4 zákona do kapitoly XV. - choroby podporného a pohybového aparátu, Oddielu E - dorzopatia, deformujúca dorzopatia a spondylopatia, pod položku 4. - stavy po operácii chrbtice a medzistavcových platničiek, písmeno b) - často recidivujúce prejavy nervového a svalového dráždenia slabosť svalového korzetu chrbta, s podstatným obmedzením celkovej výkonnosti organizmu, čo je horná hranica z daného percentuálneho rozpätia 35-45 %. Dátum vzniku invalidity bol určený v súlade so žiadosťou navrhovateľa od 03.01.2013.

Po podaní opravného prostriedku z dôvodu nesúhlasu so stanovenou MPSVZČ bol zdravotný stav navrhovateľa opätovne posúdený posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne ústredie, vysunuté pracovisko v Trenčíne dňa 10.12.2013, ktorý v odbornom lekárskom posudku zotrval na určenej MPSVZČ vo výške 45%, čo je horná hranica pri rozhodujúcom zdravotnom postihnutí podľa kap. XV., odd. E, pol. 4b prílohy č. 4 k zákonu s navýšením o 10 % za iné zdravotné postihnutie (dorzalgia C, periarthritis humeroscapularis) s odôvodnením, že zdravotný stav navrhovateľa sa zhoršil, pribudli nové diagnostické závery z oblasti ľavého ramena. Posudkový lekár v posudku tiež uviedol, že navrhovateľ je s novým posúdením spokojný. Zvýšenie celkovej MPSVZČ na 55 % viedlo k vydaniu nového rozhodnutia zo dňa 21.01.2014, ktorým bola zvýšená suma invalidného dôchodku na 55 €. Ani s týmto rozhodnutím však navrhovateľ nebol spokojný, preto súd žiadal opakované posúdenie jeho zdravotného stavu. Stalo sa tak posudkovým lekárom odporkyne dňa 16.07.2014 s nezmeneným záverom o 55 % MPSVZČ a následne dňa 01.08.2014 s rovnakým záverom. Z posledného odborného lekárskeho posudku vyplýva, že posudkový lekár zhodnotil všetky navrhovateľom doložené lekárske vyšetrenia, z ktorých vyplynulo, že od posledného posúdenia pribudla diagnóza depresívnej poruchy stredne ťažkej, ktorú overila hospitalizácia na psychiatrii. Tento stav zodpovedá položke V, 3a s mierou poklesu maximálne na 45 %, čo nie je viac ako doterajšie invalidizujúce ochorenie, pričom v rozhodujúcom zdravotnom postihnutí nenastala zmena a jeho posúdenie v položke XV, E, 4.c. nie je naďalej možné. Zostáva preto nezmenený záver o MPSVZČ v rozsahu 55 %. Pretože navrhovateľ na pojednávaní pred krajským súdom dňa 02.11.2015 opakovane namietal, že jeho zdravotný stav je zlý a mal by dostať plný invalidný dôchodok, súd nariadil doplnenie odborného posudku posudkového lekára z 01.08.2014 na podklade aktuálneho zdravotného stavu navrhovateľa a za jeho prítomnosti. Posudkový lekár posúdil znova zdravotný stav navrhovateľa dňa 26.11.2015 v jeho prítomnosti, pričom jeho zdravotná dokumentácia bola doplnená o nové psychiatrické a rehabilitačné vyšetrenia. Posudkový lekár zotrval na určenom rozhodujúcom zdravotnom postihnutí Dorzalgia LS riešená operačne - kapitola XV, E, 4b. - 45 % MPSVZČ, zvýšenej o maximálne možných 10 % za ostatné zdravotné postihnutia s tým, že od posledného posúdenia sa zdravotný stav vo výsledných diagnózach nezmenil. Bola vykonaná opakovaná operácia LS chrbtice, podľa neurochirurga je výsledok uspokojivý, naďalej trvá psychické ochorenie, pri ktorom neboli vyčerpané všetky liečebné možnosti. Navrhovateľom predložené potvrdenie o ťažkom zdravotnom postihnutí, vydané v inej súvislosti, nemá žiaden vplyv na posúdenie invalidity a celkovo nie je dôvod na zmenu dovtedajších posudkov.

Vzhľadom na uvedené sa aj odvolací súd stotožnil so záverom krajského súdu, že v súčasnosti zdravotný stav navrhovateľa neodôvodňuje zmenu a iný záver, než aký prijali posudkové komisie pobočky a ústredia odporkyne, pričom MPSVZČ bola posúdená na maximálne možnej zákonnej hranici. Jeho zdravotný stav bol posudzovaný opakovane so zohľadnením všetkých dostupných lekárskeho vyšetrení a za jeho prítomnosti. Všetky posudky sú náležite po stránke medicínskej zdôvodnené a sú bez rozporov. Preto ani odvolací súd nepovažoval za opodstatnené za tejto situácie nariaďovať znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctva, ktorý by mohol vychádzať iba z rovnakých podkladov.

Z vyššie uvedených dôvodov preto aj odvolací súd považoval rozhodnutia odporkyne za zákonné a rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil. Opakuje pritom to, čo už vyslovil krajský súd, že pri zhoršení zdravotného stavu navrhovateľa doloženom novými lekárskeými správami nie je vylúčená možnosť opakovaného posúdenia jeho zdravotného stavu a nového určenia

MPSVZČ.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni náhrada trov nepatrí zo zákona.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.